

cions, declaracions i denúncies que li comuniquin els membres de l'Organització.

2. Quan notifiqui als membres de l'Organització el registre de la segona ratificació que li hagi estat comunicada, el director general ha de cridar l'atenció dels membres de l'organització sobre la data en què entrarà en vigor el present Conveni.

Article 41

El director general de l'Oficina Internacional del Treball ha de comunicar al secretari general de les Nacions Unides, als efectes del registre i de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, una informació completa sobre totes les ratificacions, declaracions i actes de denúncia que hagi registrat d'acord amb els articles precedents.

Article 42

Cada vegada que ho consideri necessari, el Consell d'Administració de l'Oficina Internacional del Treball ha de presentar a la Conferència una memòria sobre l'aplicació del Conveni, i ha de considerar la conveniència d'incloure a l'ordre del dia de la Conferència la qüestió de la seva revisió total o parcial.

Article 43

1. En cas que la Conferència adopti un nou conveni que impliqui una revisió total o parcial del present Conveni, i llevat que el nou conveni contingui disposicions en contra:

a) la ratificació, per part d'un membre, del nou conveni revisor implica, «ipso jure», la denúncia immediata d'aquest Conveni, no obstant les disposicions que conté l'article 39, sempre que el nou conveni revisor hagi entrat en vigor;

b) a partir de la data en què entri en vigor el nou conveni revisor, el present Conveni cessa d'estar obert a la ratificació pels membres.

2. Aquest Conveni continua en vigor en tot cas, en la seva forma i contingut actuals, per als membres que l'hagin ratificat i no ratifiquin el conveni revisor.

Article 44

Les versions anglesa i francesa del text d'aquest Conveni són igualment autèntiques.

Estats part

	Data dipòsit instrument	
ARGENTINA	03/07/2000	R
BRASIL	25/07/2002	R
COLÒMBIA	07/08/1991	R
COSTA RICA	02/04/1993	R
DINAMARCA	22/02/1996	R
DOMINICA	25/06/2002	R
EQUADOR	15/05/1998	R
ESPANYA	15/02/2007	R
FIJI	03/03/1998	R
GUATEMALA	05/06/1996	R
HONDURES	28/03/1995	R
MÈXIC	05/09/1990	R
NORUEGA	19/06/1990	R
PAÏSOS BAIXOS	02/02/1998	R
PARAGUAI	10/08/1993	R
PERÚ	02/02/1994	R
VENEÇUELA	22/05/2002	R

R: ratificació

El present Conveni va entrar en vigor de manera general el 5 de setembre de 1991 i per a Espanya entrarà en vigor el 15 de febrer de 2008, de conformitat amb el que estableix el seu article 38.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 27 de febrer de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

4814 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal.* («BOE» 58, de 8-3-2007.)

Havent observat errors en la publicació de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 286, de 30 de novembre de 2006, i en el suplement en català número 27, d'1 de desembre de 2006, se'n fan les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 3311, primera columna, article tercer. Dos, b), primera línia, on diu: «Quan l'empresari professional que...»; ha de dir: «Quan l'empresari o professional que...».

A la pàgina 3325, en la disposició transitòria quarta, on diu: «La responsabilitat tributària que estableix l'apartat quatre de l'article cinquè d'aquesta Llei...»; ha de dir: «La responsabilitat tributària que estableix l'apartat cinc de l'article cinquè d'aquesta Llei...».

A la pàgina 3325, en la disposició transitòria cinquena, on diu: «La nova redacció de l'apartat 1 de l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, establerta a l'apartat cinc de l'article cinquè d'aquesta Llei...»; ha de dir: «La nova redacció de l'apartat 1 de l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, establerta a l'apartat sis de l'article cinquè d'aquesta Llei...».

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

4816 *ORDRE SCO/504/2007, de 5 de març, per la qual es modifica l'annex II del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics.* («BOE» 58, de 8-3-2007.)

El Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, va recopilar en un sol text tota la normativa existent sobre aquesta matèria, adaptant-se a la legislació comunitària. Les ordres de 4 de juny de 1998, de 26 d'abril de 1999, de 3 d'agost de 2000 i les ordres SCO/249/2003, SCO/1448/2003, SCO/2592/2004, SCO/3664/2004, SCO/544/2005, SCO/3691/2005, SCO/747/2006, SCO/1730/2006 i SCO/3283/2006 han modificat els annexos d'aquest Reial decret.

Aquest Reial decret ha estat modificat pel Reial decret 2131/2004, de 29 d'octubre, i el Reial decret 209/2005, de 25 de febrer.

La Directiva 76/768/CEE del Consell, de 27 de juliol de 1976, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria de productes cosmètics, ha estat objecte de successives modificacions, l'última de les quals mitjançant la Directiva 2006/78/CE de la Comissió, de 29 de setembre de 2006.

Mitjançant aquesta disposició es transposa aquesta Directiva a l'ordenament jurídic intern, d'acord amb el que estableix la disposició final primera del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre.

En virtut d'això, dispenso:

Article primer. *Modificació de l'annex II del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics.*

El número de referència 417 de l'annex II del Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre, sobre productes cosmètics, queda redactat de la manera següent:

«417. Material de la categoria 1 i material de la categoria 2 segons es defineixen en els articles 4 i 5, respectivament, del Reglament (CE) núm. 1774/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'octubre de 2002, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà, i ingredients derivats d'aquest material.»

Article segon. *Termini de comercialització, venda o cessió.*

A partir del 30 de març de 2007 no poden ser comercialitzats ni poden ser venuts o cedits al consumidor final els productes cosmètics que no s'ajustin al que estableix l'article primer.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2006/78/CE de la Comissió, de 29 de setembre de 2006, per la qual es modifica la Directiva 76/768/CEE del Consell, relativa als productes cosmètics, per adaptar-ne l'annex II al progrés tècnic.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de març de 2007.—La ministra de Sanitat i Consum, Elena Salgado Méndez.

MINISTERI DE JUSTÍCIA

4942 *REIAL DECRET 170/2007, de 9 de febrer, pel qual es modifica el Reglament del Registre Civil, aprovat pel Decret de 14 de novembre de 1958. («BOE» 59, de 9-3-2007.)*

La renovació legislativa que s'està produint en els últims temps en l'àmbit del dret de família determina la necessitat d'adaptar la normativa del Registre Civil a aquests canvis. En particular, l'objectiu d'aquesta modificació reglamentària consisteix a aconseguir l'adequada coordinació del Reglament del Registre Civil amb la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, la disposició addicional vintena de la qual va modificar el paràgraf segon de l'article 58 de la Llei del Registre Civil en matèria de canvi

de cognoms, i amb la Llei 15/2005, de 8 de juliol, per la qual es modifiquen el Codi Civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci.

Quant a la primera de les adaptacions, cal recordar que el paràgraf primer de l'article 208 del Reglament del Registre Civil, aprovat pel Decret de 14 de novembre de 1958, en concordança amb el que preveu el paràgraf primer de l'article 58 de la Llei del Registre Civil, disposa que «no és necessari que es doni el primer requisit de l'article 205 per canviar o modificar un cognom contrari al decòrum o que ocasioni greus inconvenients o per evitar la desaparició d'un cognom espanyol. S'entén que un cognom ocasiona greus inconvenients quan és estranger o, per qualsevol raó, comporti deshonra».

Els requisits a què al·ludeix l'article 205 del Reglament del Registre Civil són els següents: 1r Que el cognom en la forma proposada constitueixi una situació de fet no creada per l'interessat; 2n Que el cognom o cognoms que s'intentin unir o modificar pertanyin legítimament al peticionari; 3r Que els dos cognoms que resultin del canvi no provinguin de la mateixa línia.

El paràgraf segon de l'article 208 del Reglament del Registre Civil, per la seva part, en correspondència amb el paràgraf segon de l'article 58 de la Llei del Registre Civil, estableix la possibilitat d'excepcionalitzar l'exigència d'aquests requisits als efectes d'autoritzar un canvi de cognoms en casos excepcionals, en els termes següents: «Quan es donin circumstàncies excepcionals, i malgrat faltar els requisits que assenyalen l'esmentat article, es pot accedir al canvi per decret a proposta del Ministeri de Justícia, amb audiència del Consell d'Estat. En tots aquests casos l'oposició es pot fonamentar en qualsevol motiu raonable».

En conseqüència, tots els requisits de l'article 205 del Reglament del Registre Civil són dispensables quan concorren en el cas concret «circumstàncies excepcionals», i l'apreciació d'aquestes queda subjecta a la discrecionalitat no del Ministeri de Justícia, a qui en aquest cas correspon només la facultat d'iniciativa o proposta però no la de resolució, sinó del Govern, mitjançant reial decret i prèvia audiència del Consell d'Estat.

És lògic que l'exercici discrecional d'una potestat administrativa com la de dispensa per a casos singulars dels requisits establerts amb caràcter general per la regulació legal del canvi de cognoms s'envolti de les màximes cauteles de procediment i de competència de l'òrgan facultat per aquest exercici, per evitar en la mesura que sigui possible que l'objectiu de salvaguardar determinats interessos o drets particulars en casos excepcionals pugui derivar en situacions de discriminació o de vulneracions del principi d'igualtat jurídica dels ciutadans.

El casuisme de l'expressió genèrica que utilitza l'article 208 del Reglament del Registre Civil de «circumstàncies excepcionals» pot afectar casos en què l'excepcionalitat vingui acompanyada de la urgència i peremptorietat de la seva apreciació perquè afecta la protecció de drets fonamentals bàsics com la vida o la integritat física de la persona afectada. Aquest és el cas en què poden trobar-se les persones, especialment en el cas de les dones, que veuen amenaçada la seva seguretat personal per la persecució moral o física que pateixen en el marc de la violència domèstica o de gènere. En aquests casos l'autorització del canvi dels cognoms d'aquestes persones, i eventualment dels fills que estiguin sota la seva custòdia i sotmesos a la mateixa amenaça, pot representar un instrument jurídic de protecció útil com a complement a eventuals ordres judicials d'allunyament o altres mesures cautelars en la mesura que dificulta la localització de la víctima pel presumpte agressor.

Ara bé, aquesta mesura de protecció pot esdevenir totalment ineficaç com a conseqüència del desfasament entre la peremptorietat de la situació de risc, i la conseqüent necessitat de protecció, i l'exigència de la tramita-